

સલામી સવારની..

(૨૧૫૫ જર્ણી વર્ષ)

સદા રણાણે સુખે જીવનમાં વીણાના તાર દેવી નમઃ,
સદા રહે પ્રેમે આગરી જીભે વાકુ દેવી નમઃ,
સદા રહે મધુર કેડાવ મધુર દેવી નમઃ,
સદા રહે ભર્યા જ્ઞાન સરોવર સરસ્વતી નમઃ
(વાકુ-બાર્ણ-સરસ્વતી વંદના)

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

કરી ઘો નટ
વાઘ બારસ બની
અમ અનિષ્ટો

હૃદયપૂર્વક
છે પૂજન - અર્ચન
મા સરસ્વતી

દાર્દરુ

ચિંતન

સર્વત્ર પ્રસિદ્ધોપદેશાત્

ઉપરોક્ત સૂત્ર જ્ઞાનસૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
સર્વ, વેદ, ઉપનિષદાદિમાં પ્રસિદ્ધ પરબ્રહ્મ પરમાત્માનો જ ઉપાસ્ય દેવ તરીકે ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

પરબ્રહ્મ પરમાત્મા જ આ અખિલ જગતના એક માત્ર કારણ છે. સર્વજ્ઞ, સર્વગત, સર્વશક્ત અને સર્વશક્તિમાન છે. એમના વિના બીજા કોની ઉપાસના કરવાનું ઉચિત લેખાય ? એમની જ ઉપાસનાનો આધાર લઈને એમના સાક્ષાત્કાર માટે સાધના કરવી જોઈએ.

પ્રકૃતિની ઉપાસના, મમતા અને આસક્તિ માનવને અશાંત અને દુઃખી કરે છે અને પરમપુરુષ પરમાત્માની પ્રીતિ, આરાધના અથવા આસક્તિ શાંત, સંતુષ્ટ, સુખી અને મુક્ત બનાવે છે.

છાંદોગ્ય ઉપનિષદમાં જગતને પરમાત્મામથ માનીને એમની આરાધના કરવા માટે કહેલું છે. એ પછી એ આરાધ્ય દેવને માટે સત્યસંકલ્પ, સર્વ કર્મ, જેવા શબ્દો પ્રયોગ કરેલા છે.

સુવિચાર

- જિસ નજાકત સે લહરેં પૈરોં કો છૂટી હૈ, યકીન નહીં હોતા,
- ઈન્હોં ને કબી કશ્ચિતાં ડૂબાઈ હોગી - અંશુભન
- વચન પાલનમાં પુણ્ય છે, વચન ભંગમાં પાપ છે - ભોધિવૃક્ષ
- સાચા હૃદયથી સંતને વંદન થયું, સાવ સૂઝુ લાગવું યંદન થયું - ભૂપત વડોદરિયા
- પોતાને જ અકલમંદ સમજવું ખતરનાક છે - હદીસ બોધ
- કોઈ પણ કામ કરવાની 'નીતિ' સારી હશે એટલી જ 'ઉત્તરિ' થશે - જીવનપાલોચ
- આપણે જે જાણીએ છીએ તે એક ટીપા સમાન છે અને જે નથી જાણતા તે મહાસાગર સમાન છે - ન્યુટન
- આજનું ઔષધ : નાસપતિનું સેવન કરવાથી ત્વચાની સુષ્કતા દૂર થાય છે અને ત્વચામાં નવો સંચાર થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા

ન્યુટીલેન્ડ નજીક એક કેન્ચ પાસ નામનો દરિયાઈ વિસ્તારમાં જળમાર્ગમં દરિયાના તોફાની પ્રવાહો અને અણિયાના ખડકો આવેલા છે. આ જળમાર્ગ પર વહાણ ચલાવવા એ ખતરનાક ખેલ ગણાય છે. આ રસ્તે અનેક જહાજો એ જળસમાધિ લીધેલી છે. આ માર્ગમાં એક પેલોરસ જેક નામની ડોલ્ફીન હતી. તે ડોલ્ફીન કેન્ચ પાસમાંથી વહાણોની આગળ આગળ એવી રીતે તરતી કે જાણે તે વહાણના નાવિકને માર્ગદર્શન આપતી હોય. શ્રિંડલ નામનું એક જહાજ કેન્ચ પાસમાં દાખલ થયું. અને આ ડોલ્ફીન તેને ગાઈડ કરવા આગળ તરતી હતી. કેટલાક નાવિકોને થયું આજે મોકો છે, શિકાર સામે ચાલીને આવે છે પણ અનુભવી કેપ્ટને તે ડોલ્ફીન માટે હૃદયવા આવી. અને શ્રિંડલને કેન્ચ પાસમાંથી પસાર થવામાં પેલોરસ જેકે મદદ કરી.

આ વાત બીજા જહાજો સુધી ફેલાઈ ગઈ. જે પણ વહાણ કેન્ચ પાસે આવે એટલે નાવિકો આ ડોલ્ફીનની તવાસ કરે. તે સેવાભાવી ડોલ્ફીન પણ વહાણ આવતું જોવે એટલે તરત ગાઈડ બની આગળ આગળ ચાલે. એકવાર કોઈ નશામાં ધૂત નાવિકે ડોલ્ફીનને ગોળી મારી. થોડા દિવસમાં ઘા રુઝાઈ ગયો અને ફરી તે સેવા આપતી થઈ ગઈ. ફરી એકવાર તેણે જે નાવિકે ગોળી મારી હતી તે જહાજને ગાઈડ તરીકે સેવા ન આપી અને એ જહાજ જળશરણ થયું. પ્રાણીઓ આટલા સમજદાર અને પરગજુ હોય છે.

જીવનમાં સઘળાં ક્ષેત્રોમાં જનશિક્ષણ, જનજાગરણ દ્વારા શુભ સંસ્કારના સિંચનનું આંદોલન ચલાવવું એ જ તરણોપાય

બે બૌદ્ધ સાધુઓ તેમના પરિભ્રમણ દરમિયાન એક નદી પાસે આવી પહોંચ્યા. વર્ષાની ઋતુ હમણાં જ પૂરી થઈ હતી, અને નદીમાં ટીક ટીક પાણી હતું. સાધુઓએ પોતાના વસ્ત્રો સરખાં બાંધી લીધાં અને નદીને પાર કરવાની તૈયારી કરી, ત્યાં તેમને કાને કોઈના રુદનનો અવાજ પડ્યો.

કોઈક રસુંતું લાગે છે, એક સાધુ બોલ્યો. એ તો કોઈ સ્ત્રીનો અવાજ છે." બીજાએ કહ્યું. એની આપણે શા માટે ફિકર કરવી?" પહેલો સાધુ કહે, "તો પણ આપણે તપાસ તો કરવી જ જોઈએ." સાધુઓએ આગળ જઈને જોયું તો નદીને કિનારે બેઠી બેઠી એક સુંદર યુવતી વિલાપ કરતી હતી. શા માટે રહે છે તું, બહેન?" પહેલા સાધુએ પૂછ્યું.

"યુવતી રડતાં રડતાં જ બોલી: "મારી માંદી માને મળવા માટે સામે પાર જવું છે, પણ નદીમાં આટલું બધું પાણી છે ! હવે હું શી રીતે જઈ શકીશ?"

પહેલો સાધુ ધીરબર ગૂંચવાયો. પણ પછી એને માર્ગ સૂઝી આવ્યો. યુવતીને તેણે પોતાને ખભે બેસી જવા કહ્યું. આ જોઈ બીજો સાધુ કુદ થઈ તેનાથી જરા અળગો થઈ ગયો.

સામે કિનારે પહોંચીને સાધુએ યુવતીને ઉતારી દીધી અને એ ચૂપચાપ આગળ ચાલવા લાગ્યો. થોડીવારમાં બીજો સાધુ તેની સાથે થઈ ગયો. ચાલતાં ચાલતાં તે ઉરકેરાટથી બોલ્યો. "છી... છી... આજે તે ભારે દૂષિત કર્મ કર્યું છે. આપણાથી સ્ત્રીનો સ્પર્શ કરાય જ કેમ?"

પહેલા સાધુએ કશો ઉત્તર વાળ્યો નહીં.

વળી પેલાએ કહ્યું, "સ્ત્રીમાત્રનો સ્પર્શ આપણા વ્યવહારમાં ત્યાજ્ય છે અને વળી આ તો યુવાન સ્ત્રી હતી. તે આજે ઘોર પાપ કર્યું છે."

હવે પહેલો સાધુ શાંત અવાજે બોલ્યો "ભાઈ, મેં સ્ત્રીને નદીને કિનારે ઉતારી દીધી પણ તું હજુ એને ઊંચકીને શા માટે ચાલે છે?"

તમને નથી લાગતું કે આપણા રોજબરોજના વ્યવહારમાં આપણે પણ જાણે-અજાણે આવા કેટલાય દૂષિત બોજના ભાર હેઠળ દબાયેલા છીએ. તહેવારોની આ મોસમમાં પિતૃતપૃષ્ઠાની વિધિ અને ત્યાર બાદ નવલી નવરાત્રીના પૂજા-અર્ચન અને ત્યારબાદ પરંપરાગત શૈલીમાં દિવાળીના હોમહલનની તૈયારીઓ. આ બધું વર્ષોથી આ જ પ્રમાણે ચાલ્યું આવે છે અને બધા જ પોતાપોતાની પ્રજાવી અનુસર તેનું અનુકરણ કરે છે. આમાં કશું ખોટું કે ખરાબ છે તેવું કહેવાનો આશય બિલકુલ નથી, પરંતુ એક ક્ષણ માટે વિચારી લઈએ કે પેલા બૌદ્ધ સાધુએ જ સ્ત્રી માન્યતાઓને વળગી રહીને યુવતીને નદી પાર ન કરાવી હોત તો તે સૌથી મોટો ધર્મ એવા માનવધર્મને ચૂકી ગયા હોત. અને આ જ રીતે આપણે પણ કોઈ પણ પરંપરાને અનુસરતા એ બાબતને ખાસ યાદ રાખવાની છે કે પરંપરાને અનુસરવા જતાં જાણતાં કે અજાણતાં મને-કમને પણ જો કોઈ વ્યક્તિ કે સજીવને નુકશાન થઈ રહ્યું હોય અથવા આપણે આપણો માનવધર્મ ચૂકી રહ્યા હોઈએ ત્યારે શું જાળવવું વધુ અગત્યનું છે તેનો નિર્ણય આપણે પોતે જ કરવો રહ્યો.

છીક આવવી, બિલાડી આડી ઉતરવી કે દૂધ બિભારી જવું કે પછી ધીનું ઢળવું આ તમામ બાબતો સાથે સંકળાયેલી આપણી

માન્યતાઓ આ પ્રકારના દૂષિત બોજ સમાન છે કે જે આપણા અંતરતમા પર અજાણતાં જ એક ડર, એક હાઈ ઉભો કરે છે. દિલ્હીના એક ખ્રિસ્તી દેવળમાં એક સૂચના છે કે, "મુખ પર સ્મિત ધારણ કરેલું ન હોય, ત્યાં સુધી તમારો પહેરવેશ સંપૂર્ણ ન ગણાય." આપણે જ્યારે કોઈ તકલીફ, બિમારી કે અકસ્માતથી ઈજાગ્રસ્ત કે ક્ષતિગ્રસ્ત હોઈએ ત્યારે ઉદાસ કે બેચેન હોવું એ સાહજિક બાબત છે પણ એ તકલીફ પૂરી થઈ હોવા છતાં જ્યારે કોઈ તમને પૂછે કે, "અરેરે! બહુ તકલીફ પડી ગઈ કે બહુ હેરાનગતિ થઈ ત્યારે તમે જે રીતે પીડામાંથી બહાર આવી ગયા છો તે જ રીતે સામેની વ્યક્તિને પણ હસતાં મોઢે પ્રત્યુત્તર આપીને બોજમુક્ત કરી શકો. કાકાસાહેબ કાલેલકરે લખ્યું છે તેમ, દુનિયામાં જ્યાં જ્યાં અન્યાય થાય છે, ત્યાં ત્યાં જુલમ ગુજારનાર તો પાપી હોય જ છે, પણ જુલમ સહન કરનાર પણ ઓછું પાપ નથી કરતો. ભયભીત દશામાં રહેવું, અન્યાય સહન કરવો, અજ્ઞાન રહેવું, આળસમાં આચૂષ્ય વિતાડવું - એ પણ પાપોનો એક પ્રકાર છે. દુશ્મના જુલમ કરતાં અજ્ઞાન, વહેમ, અભિમાન અને

સમાજહિતના ખોટા આદર્શને લીધે થયેલા જુલમ ઓછા ભયાનક નથી હોતા."

આપણી પરંપરાઓ, આપણી સંસ્કૃતિ અને આપણી સભ્યતા દરેક પાછળ કોઈને કોઈ હેતુ, કોઈને કોઈ વૈજ્ઞાનિક તથ્ય હોવાનું જ. પણ એ બધું જ જડ માન્યતા બની જાય કે માનવતાને ભોગે પણ તેનું આંધળું અનુકરણ થવા લાગે ત્યારે એ એક ગાડરિયા પ્રવાહના ભાગ બનવા સમાન પ્રવૃત્તિ ગણાય. નકામી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવો અને આ બાબતને દઢપણે વળગી રહેવું. અજ્ઞાન દૂર કરવા માટે હજાર વરસની જરૂર નથી. ખોટા ખ્યાલો ને ભ્રમણાઓ છોડી દેતાં ઘણી વાર લાગે છે પણ અજ્ઞાન તો પોલાણ જેવું છે, એને દૂર કરતાં વાર નથી લાગવાની. કોઈ અંધારિયા રૂમમાં બસો વરસનું અંધારું હોય, પણ બારણું ખોલો એટલે અંધારું હતું - ન હતું થઈ જાય. આધ્યાત્મની અંધિરપરિક્ષા 'નામના પુસ્તકમાં વિમલા ઠાકુર નોંધે છે તેમ,

માનવ - માનસ હજુ એવું જ ભૂતકાળના બંધનથી જકડાયેલું છે. સમાજ માનવતાનિહ બને એવું પરિવર્તન લાવવાની જરૂર છે. જીવનમાં સઘળાં ક્ષેત્રોમાં જનશિક્ષણ, જનજાગરણ દ્વારા શુભ સંસ્કારના સિંચનનું આંદોલન ચલાવવું એ જ તરણોપાય છે."

તહેવારોની આ મોસમમાં રંગબેરંગી વસ્ત્રો અને અનવાં અલંકારો તેમ જ અનવા સાજ-શણગાર સાથે આપણે આ સૌ કોઈ મુક્તપણે ફરી શકી એ માટે આવો સૌ સાથે મળીને આપણા આ "દૂષિત બોજ નો ત્યાગ કરીએ."

-nehalgadhavi101@gmail.com

ઓટીટી (ઓપર ધી ટોપ)ના પરદા પરનું મનોરંજન નવી પેટીને અંધારામાં લઈ જશે

જાણીતા અને નીવડેલા અભિનેતા નવાઝુદીન સિદ્દીકીએ જાહેરાત કરી છે કે, તેઓ ઓટીટી પ્લેટફોર્મ પર કામ નહીં કરે. ઓટીટીના પ્લેટફોર્મ પર સેકેડ ગેંસ જેવો સુપરહીટ શો આપનાર આ અભિનેતાનું માનવું છે કે, ઓટીટી પ્લેટફોર્મ હવે ફાલતું અને અત્યંત નબળી ગુણવત્તાવાળા કન્ટેન્ટને લઈને આવે છે. હવે તે ડિમિંગ ગ્રાઉન્ડની માહક કામ કરી રહ્યું છે. વિજયાદશમીના દિવસે વ્યાખ્યાન કરતાં રાષ્ટ્રીય સ્વયં સેવક સંઘના મોવરી શ્રી મોહન ભાગવતે પણ ઓટીટી પરના વિષયવસ્તુ અંગે ચિંતા વ્યક્ત કરી હતી. ઓવર ધી ટોપ એટલે કે ઓટીટી એ મનોરંજનનો લેટેસ્ટ મંચ છે. ખાસ કરીને, નવી પેટી તેને માણે છે. ચિંતાજનક બાબત એ છે કે, વિદેશમાં સ્થાપિત ઓટીટી હોય કે અહીં ભારતના ઓટીટી પ્લેટફોર્મ હોય, દરેકમાં વિષયવસ્તુ સામે અનેક પ્રશ્નો ઊભા કરી શકાય તેમ છે. મનોરંજનનું પણ એક સ્તર હોવું જોઈએ તેવું આ લોકો માનતા નથી. તેમને કોઈપણ રીતે પોતાનો માલ વેચવામાં રસ છે. મનોરંજનમાં વધુ ધરાકી કરવી હોય તો સેક્સ અને હિંસા એ સૌથી નીવડેલી બાબતો છે. ઓટીટી મંચ પર અત્યાર સુધી ભારતમાં ૨૪ થયેલા વિવિધ કાર્યક્રમો, શો, સિરીઝનો

અભ્યાસ કરવામાં આવે તો સ્પષ્ટ તારણ નીકળે? તે છે કે તેના પ્રયોજકોને સામાજિક સભાનતા જેવું કશું નથી. પ્રચૂર માત્રમાં હિંસા

નાનકડો ભાગ હોય છે, પરંતુ ઓટીટી મંચના આયોજકો માને છે કે, જે વેચાતું હોય તે વેચો. આપણે તો વકરાથી કામ છે. સમાજનું જે શું હોય તે યાય. યુવાનોનાં મગજ વિકૃત થઈ જતા હોય તો આપણે તેની સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી.

ઓટીટીના કન્ટેન્ટ અને રજૂઆત અંગે એટલા બધા સાચા પ્રશ્નો ઊભા કરી શકાય તેમ છે કે, તેનું એક પુસ્તક થાય. તેમને યુવાનોને આકર્ષવામાં રસ છે. તેઓ યુવાનોને ગમે તેવું ઊંધાવું અને હિંસાત્મક કન્ટેન્ટ સતત રજૂ કર્યા કરે છે.

બીજી ગંભીર બાબત છે, ભારતની દિવ્ય અને ભવ્ય સંસ્કૃતિનો વિરોધ કરવાની કૈશનો. વિવાદ ઊભો થાય તો નકારાત્મક પબ્લિસિટીની મદદથી જે-તે મનોરંજનને વેગ મળે છે. ગરીબની જોરું, ગામ આપાની ભાભી... એ ન્યાયે આપણે દેશમાં વર્ષોથી હિન્દી ફિલ્મો તથા અન્ય કલાકૃતિઓમાં હિન્દુ સંસ્કૃતિઓને સતત હીણી અને નીચી બતાવવાનો પ્રયાસ થતો રહે જ છે. ઓટીટી મંચ પર તો તેમાં હદ જ થઈ છે. કોઈ પણ પ્રજા સભ્યતા વગર જીવી ન શકે. કોઈ પણ પ્રજા સંસ્કૃતિ સાથે જ જીવન ઉત્તમ રીતે જીવી શકે. અત્યંત દુઃખ સાથે બે વાત નોંધવા જેવી છે. ભારતમાં ઓટીટી સહિત તમામ મનોરંજનના મંચ હિન્દુ સંસ્કૃતિને સતત ઉપયોગમાં લેતા રહ્યા છે. તેના ગૌરવ અને ગરિમાને ખંડિત કરતા રહ્યા

અને પોર્ન ફિલ્મોને પણ શરમ આવે તેવાં દર્શ્યો. જીવનમાં હિંસા એક

